

DE VERENIGINGSTIJD EN TEKEN

Goedenavond. Een voorrecht om vanavond hier te mogen zijn, en op deze plaats te staan.

² Ik, vanmorgen, terwijl ik op weg was... ik was weg geweest om te bidden, en wachtte op de Heer. En terwijl ik onderweg was, zette ik een—een radio-prediker aan, Broeder Smith, de kleurlingbroeder (hebben jullie hem allemaal gehoord vanmorgen? Iemand van jullie?) daar bij, ik geloof dat het Ohio is. Iemand vertelde mij van zijn prediken, en zei: “U zou hem aan moeten zetten,” op die manier.

³ Ik kreeg hem er vanmorgen toevallig voor. En hij vertelde er toch over hoe dat zonde vandaag in de wereld overvloedig aanwezig is, en hij was... En ik draaide wat verder door, een zender daarna, en kwam hierheen en hoorde er nog een. Tegen de tijd dat ik hier aankwam, was ik ongeveer klaar, zien of het niet te laat was om naar de kerk te komen, vanmorgen toen ik binnenkwam. Dus, we zijn werkelijk zeer bevoorrecht om hier vanavond te zijn, en om te dienen in de dienst van de Heer.

⁴ En terwijl ik over Broeder Neville sprak, en de boodschap onlangs, tot deze kleine dame, onze zuster, die pas van ons is heengegaan. Dat was, we weten allemaal wie het was, het is Zuster Weaver. En ik denk aan een man hier, die vanavond wordt gedoopt; zij... ik heb haar in dit bad gedoopt toen ik... ze moesten haar hier brengen in een rolstoel. Zij was stervend aan kanker en ze had nog maar die nacht om te leven; de dokters hadden haar opgegeven, ze zou de volgende morgen gaan sterven. En ik ging naar haar huis toe en probeerde met haar te spreken over Goddelijke genezing, en ze bleef maar herhalen: “Ik ben niet waard dat u onder mijn dak komt.” Ze zei: “Ik—ik ben niet waard dat er een prediker in mijn huis is.” Ze zei: “Ik ben een zondaar.” Maar ze zei: “Meneer, ik wil niet in deze toestand sterven.” En dus, Grace Weber, hier, nam mij mee daarnaartoe. Ik kwam net binnen, vermoeid van de samenkomsten; en toen ik daar voor haar bad, en haar de Schrift voorlas, en ze werd gered. Toen, ze kon nauwelijks haar hand omhoogheffen, maar ze wou met iedereen de handen schudden. Zij was gewoon... er was iets met haar gebeurd.

⁵ En terwijl ze aan het handen schudden waren, zag ik een visioen van haar, dat ze naar een kippenhok ging, op de terugweg. Ik zei: “Goed, het zal nu helemaal goed komen”; en dat is achttien jaar geleden. En ze is al die tijd die kanker een stap voor geweest. Als ze gestorven was... Overleed niet aan geen kanker, ze had een hartaanval en doodde haar. Ze hadden haar aan zuurstof; ze overleed bij een hartaanval.

⁶ En vervolgens dacht ik, net op het eind toen de mensen naar buiten gingen, en ze *Als Jezus komt* zongen. Dat is precies wat er gebeurde, Hij kwam en spaarde haar leven voor die achttien jaar. En ik dacht: "Hoe passend." Die vrouw wist waarschijnlijk niet dat ze het deed, op die manier. Maar dan, misschien ook wel. Maar gewoon hoe passend dat het was om er dat gedeelte te hebben, *Als Jezus komt*.

⁷ Nu, het is een korte tijd voor, ik—ik hoop, mijn grote aanvang van samenkomsten. Ik word erg nerveus. Vanmorgen was ik zo door elkaar, dat ik heen ben gegaan om—om te bidden. En ik—ik ben thuis, hier weer. Het gezin, heb ze zojuist naar Arizona gebracht, en ik ben . . . zodat de kinderen op school komen. En ik ben weer hier, gewoon om—om me een beetje te ontspannen, om uit jagen te gaan met Broeder Wood en een groep van de broeders hier; om uit jagen te gaan, deze komende week. We zullen naar Kentucky gaan. En ik was . . . ben geweest in . . . Ik kwam gewoon toevallig aan op de dag dat—dat Mevr. Weaver overleden was, en het is net goed dat ik hier kon zijn om Broeder Neville te helpen bij die begrafenis.

⁸ En ik probeer niet om . . . ik probeer niet om—om te veel erover te zeggen, u weet wel, rond mensen die klagen. Omdat ik denk dat een van de verschrikkelijkste dingen is om een—een man of een vrouw te zien die voortdurend klaagt. Ik heb altijd gedacht: "God, bewaar mij daarvoor." Zie, dat—dat verzwakt het geloof altijd, weet u. Je wordt gewoon—je wordt gewoon . . . als je—als je . . . Ik weet dat naarmate ze ouder worden, ieder van ons, zullen we iets gaan krijgen en dat er wat gaat gebeuren. En ik weet dat die kleine dingen zich zullen blijven ophopen, dat is naarmate je ouder wordt, dat moeten ze wel. Maar ik denk dat een van de meest verschrikkelijke dingen is, dat Satan het leven van een of ander persoon kroont: een kribbige oude man of een oude vrouw, ziet u. Ik—ik hoop dat ik niet tot die plaats kom. Ik hoop dat ik het kan dragen, mijn lasten, en—en tot een punt kan komen waar . . . Ik wil dat mijn leven gekroond wordt met de Heerlijkheid van God: Zijn lankmoedigheid, vriendelijkheid, vrede, zachtmoedigheid en vervuld met de Heilige Geest.

⁹ En ik . . . een van mijn hoofdzaken die mij altijd heeft gekwetst door mijn hele leven heen, is een nerveuze gesteldheid. Dat wanneer ik zo uitgeput raak, dan word ik heel erg vermoeid. Ik word . . . voel zo'n beetje alsof niemand om je geeft, weet u, en—en jullie zijn allemaal . . . Jullie hebben het ook. En ik heb er toevallig een echte overdosis van, weet u, en het wordt soms heel erg, en ik kan dan nauwelijks . . . Het is spanning, en dat is wat het doet. En ik kom dan tot een punt, dat vaak, vooral met zoveel van die visioenen, ziet u, het krijgt gewoon vat op mij. Ik kijk een persoon aan, ik denk: "Dit is een visioen. Nee, nee, nee, dat is het niet. Ja! Of niet?" Ziet u? En u beseft gewoon niet wat voor prijs daarmee gepaard gaat. Dus dan—dus dan,

ben je je aan het afvragen. Dan begin je te denken: “Wel, je bent . . .” Dan kom je op streek en zegt: “Welnu, wat—wat heb ik gedaan? Hier ben ik, ik ben—ik ben vijftig jaar oud en ik heb niets voor de Here gedaan; en ik—ik ben oud aan het worden. En wat is . . .? O, tjonge.” Dan krijg je gewoon de . . . wat we vroeger de “blues” noemden. Sommigen van u broeders, van rond mijn leeftijd, herinneren zich wat ze vroeger “de blues hebben” noemden. Pa sprak er vroeger over en ik vroeg me af wat hij bedoelde, en ik weet nu precies wat hij bedoelde. Dus dan, je gaat je op die manier voelen, terwijl niets ervan waar is; je bent het gewoon zelf, dat weet je. Zie, dat weet je, dat je het gewoon zelf bent die dat doet.

¹⁰ Daarom probeerde ik om mijzelf nu een beetje tot rust te laten komen en me klaar te maken voor de—de grote zet die, hoop ik, gauw komt. En dan door . . . ik moet meteen naar New York gaan, en ik . . . naar een samenkomst daarboven, een campagne. En dan naar onderen naar Shreveport, vervolgens terug naar Phoenix. En dan langs het westen . . . de zuidgrens van de Verenigde Staten. En dan zijn ze nu bezig voorbereidingen te treffen voor overzee, om zo vroeg mogelijk te beginnen na het begin van het jaar, misschien maart, april, zoiets; waar je in Stockholm of Oslo begint, en rond de wereld gaat, als we dat op deze volgende rondreis kunnen.

¹¹ En nu ben ik thuis, maar een klein beetje aan het uitrusten, om weer een beetje tot mezelf te komen en wat aan te sterken. En zo de Here wil, zal ik volgende zondag terug zijn, van daar in Kentucky. En—en als het goed is, de Here behaagt, en Broeder Neville het niet erg vindt; wel, dan zal ik proberen de dienst volgende zondag te houden, als—zo de Here wil. En als Hij even welwillend is als Broeder Neville, zal ik—zal ik hier zijn. Jazeker, Hij er net zo . . . als Hij welwillend is als Broeder Neville. Ik hoop dat Hij dat is. Nu, zie, dan weet ik dat ik spoedig, zo de Here wil, zal ik vrij lang bij u vandaan zijn.

¹² En ik . . . alleen maar kleine boodschappen, als ik een klein iets in mijn hart opvang, ik—ik—ik voel dan alsof ik het aan u wil uitdrukken, ziet u, en we kunnen er gemeenschap rondom hebben. Nu, ik heb er nogal wat van, vijf of zes, die net tot me zijn gekomen in de laatste paar dagen. En ik ging hier een paar dagen op eekhoortjesjacht, hierzo. En ik ga het bos in, en pak voor mijzelf een potlood en papier. Zie? Nu ongeveer tegen de tijd dat het goed daglicht wordt, ga ik ergens tegen een boom aan zitten. Als ik niet in slaap val, begin ik te bidden, en dan ga ik, geeft de Here mij iets, begin ik er kleine notities over op te schrijven, ziet u. U weet wat ik bedoel; wanneer je tot jezelf komt, en je dan . . . Hier kom ik dan binnen, schrijf het allemaal over op een kladblok van papier. En dan als ik geroepen word, ga ik weg en haal mijn kladblok erbij om het door te kijken om te zien wat ik kan beginnen, ziet u. Dat is wat er zojuist gebeurd is.

¹³ Dus nu, ik wil, zo de Here wil, even spreken. . . Ik probeer om te maken. . . die grote, lange boodschappen in te korten, ziet u; waar het u uren kost. En de Here hielp mij om het aardig kort te houden in Chicago, de laatste avond daar, ongeveer dertig minuten. En er kwam iemand langs, zei: "Ik dacht niet dat het in u zat, maar u deed het!" Dus dertig minuten, van ongeveer twee en een half uur of drie, weet u wel. Dus misschien kan ik er vanavond vaart achter zetten en een beetje praktijkervaring opdoen, en u niet te lang houden.

¹⁴ God zegene u. 't Maakt niet uit waar ik ook heenga, er zal nooit een plaats zijn zoals deze tabernakel hier. Oost west, thuis best. En ik leef mee met de familie Weaver. En met deze dierbare kleurlingbroeder die overleden is, ik heb met hem gebeden een poosje voordat hij heenging, en een fijn karakter. Hij is nu Thuis bij God, en het is allemaal voorbij. En u zou hoe dan ook moeten gaan; en wij weten dat allemaal. Dus we zijn. . .moge de Here hun zielen in vrede doen rusten, en op een dag verwachten we verenigd te worden in een Land ginds, daar waar geen ziekte, zorg of dood is. Tot die tijd, laten we gewoon alles doen wat we kunnen voor het Evangelie.

¹⁵ Over spanning gesproken, ik was er vanmorgen over aan het bidden. Wat zou je doen als je geen spanning had? Denk er maar eens aan. Spanning is een deel van het leven. Dat heeft me wat bemoedigd toen ik daaraan dacht. Als je geen spanning had, zou je als een lappenpop zijn, je zou geen gevoelens hebben. Er zou niets zijn waar je aan zou kunnen werken. Zoals een man en vrouw, als zij misschien iets wil doen, en ze proberen samen te werken (vooral Christenen) en de ander wil. . .En dan wanneer u samenkomt om. . . en u ontdekt wat zij heeft gedaan; zij ontdekt. . . Zie, de spanning brengt u eigenlijk dichter bij elkaar. En iemand vertelt u van: "Wel," zei, "denk eens aan de kleine vrouw die onder heel wat spanning stond toen u niet zo goed was," of "de man onder een beetje spanning stond toen u niet zo goed was. Als het daarna allemaal vergeven is, kijk dan hoe uw gevoelens over hem waren. Tjonge, u was gewoon. . ." Ziet u, u moet spanningen hebben. Dat is alles.

¹⁶ En denk eens, over gevoelens, wat als u geen gevoel had, geen pijn of wat dan ook? Wat als er helemaal geen pijn zou zijn? U zou helemaal geen gevoelens hebben. Zie? En als u geen gevoel had, dan zou één van uw zintuigen verdwenen zijn. Zie? Dus, zie je, alles is hoe dan ook precies goed. Dus: "God, geef ons gewoon genade om ertegen stand te houden," dat is de zaak. Als we maar met die genade standhouden, en daar staan en zeggen: "Wij weten dat wanneer dit leven voorbij is, het grote daar aan de andere zijde is, waar we naar uitzien om heen te gaan." En nu, we—we denken eraan dat al deze dingen, dat zijn spanningen.

¹⁷ Dat, sommige mensen Christelijkheid proberen te introduceren, dat "je vrij van zorgen bent. Je bent. . ." Nee,

dat ben je niet. “Je bent vrij van spanning.” O nee! Je krijgt er spanningen bij wanneer je een Christen wordt, omdat je een soort in het slop geraakte, onbekommerd iemand was, wat het daar ook maar was, onbezorgd over wat u deed.

¹⁸ Maar toen u een echte Christen bent geworden, vraagt u zich elk moment af: “Behaag ik mijn Here? Als ik maar van Hem kon horen!” Het brengt u onder spanning, maakt dat u op uw hoede bent. Dat maakt u wat u bent. Dus per slot van rekening is spanning een zegen. Het is maar hoe u het bekijkt. Het is maar net de manier waarop u het bekijkt. Zie? Als u alleen maar de andere kant zou bekijken, is er— is er . . . Het maakt niet uit hoe dun u iets snijdt, u hebt er nog steeds twee kanten aan zitten, ziet u. Dus u wilt beide kanten zien.

¹⁹ Dus spanning . . . Ik denk wel: “O tjonge, het is . . . Waarom deze spanning? Kan ik maar zonder deze spanning geboren zijn.” Nou, als ik deze spanning niet zou hebben gehad, zou ik niet zijn geweest wat ik ben. Ik zou misschien geen Christen zijn geweest. Het was deze spanning die mij naar Jezus Christus dreef. Zie? Dus, het is een zegen voor mij geweest.

²⁰ Daarom dus, zoals Paulus zei, hoewel wanneer hij toen een spanning of iets ook had, had hij de Here driemaal gevraagd om— om het van hem weg te nemen. En de Here zei: “Saulus, Mijn . . . Paulus, Mijn genade is genoeg.”

²¹ Hij zei: “Dan zal ik roemen in mijn zwakheden. Want als ik zwak ben, ben ik machtig.” Zie? Zolang het maar naar de wil van God is, in orde.

²² Nu vroeg ik Hem eens om raad, toen het me zo lastigviel, dat het me bang maakte. En Hij vertelde mij, ongeveer acht of tien jaar geleden, Hij zei: “Het zal je nooit meer bang maken.” En het heeft het nooit meer gedaan. Zeker niet; geen— maak me er geen zorgen over. Ik voel het wel, maar ik weet dat het er is; maar ik ga gewoon door, omdat het me niet meer beangstigt, ben daar zo dankbaar voor.

Nu, Hij had net zo goed kunnen zeggen: “Het zal er niet meer zijn,” als “Je zult niet meer bevreesd zijn.”

²³ Dus is het Zijn wil dat het gebeurt, dus ik omarm het gewoon en zeg: “Dank U, Here, ik zal die weg wandelen.”

²⁴ Nu, laten we onze hoofden een moment buigen voor— voor gebed. Is er een speciaal verzoek om gebed? (Ik zie hier zakdoeken liggen.) Steek uw hand op. Heer, zegen elk van Uw kinderen.

²⁵ Onze Hemelse Vader, terwijl we nu Uw grote, majestueuze Troon van genade naderen, omdat ons is gevraagd te komen. We komen op het verzoek van Jezus Christus. En we komen met al onze zorgen en werpen ze op Hem omdat Hij voor ons zorgt. Wat een grote troost is dat, te weten dat Hij voor ons zorgt. De grote

God des Hemels, de Schepper, zorgt voor ons, Zijn schepping. Wij zijn daar zo blij over, Here. Wat een troost is dat in deze tijd waarin wij leven, waarin het schijnt dat er uit niets anders troost geput kan worden dan uit Uw Woord. Dat is onze troost, is Uw belofte. En in Uw belofte, U zei om onze verzoeken bekend te maken, en “Indien gij iets vraagt in Mijn Naam, zal Ik het doen.” En al deze grote beloften: “Vraag en u zult krijgen. Zeg tot deze berg: ‘Word opgeheven,’ en twijfel er niet aan, en hij zal worden opgeheven.” Al deze beloften, en wij kunnen er precies datgene uit putten waar wij om vragen.

26 Er gingen handen omhoog, ze hebben iets nodig, Here. Gij kent hun nood; voorzie erin, Vader. Ik doe mijn gebed bij het hunne voor U, mijn hand omhoog met de hunne. Hier liggen op deze lessenaar hier, zakdoeken die hier liggen. O, hoe de mensen, met geloof, moedig geloof, Here. . . Schijnt gewoon iets te zijn waarmee U mij hebt gezegd, om in staat te zijn voor zieken te bidden. Waar, overal waar ik heenga, het gaat om het bidden voor de zieken. God, help nu. Ik bid met oprechtheid dat Gij de verzoeken van deze zakdoeken die hier zijn gelegd, zult toestaan aan de mensen die gevraagd hebben. Laat Uw genade op hen zijn.

27 Heer, we begrijpen dat Zuster Hicks een vrouw hier heeft, die helemaal per vliegtuig ergens vandaan is gekomen om voor zich te laten bidden, met kanker; en wou weten of ze haar hierheen kon krijgen. Ik bid, God, dat U het leven van die persoon zult sparen; sta het toe. Mijn neefje, Mikie, die ginds ziek ligt en aan het overgeven, met hoge koorts; is net de deur uitgegaan. Heer, ik—ik geloof dat we het gebed des geloofs daar hadden en dat U het hebt gestopt, en ik—ik—ik ben U daar dankbaar voor; voelde dat de koorts van de jongen wegging voor ik de kamer verliet.

28 Nu, Here. . . en dank U voor al deze dingen. Nu is het mij ten deel gevallen om over Uw Woord te spreken. Geef ons Uw Woord, Heer. “Uw Woord is de Waarheid.” Zegen onze zielen en geef ons de—de genade die we nodig hebben, dat we het vanavond zouden mogen putten uit Gods beloften, in het Woord, om ons voor de rest van deze week te versterken; sta het toe. Zegen onze voorganger, deze dappere ziel, zijn vrouw, zijn kinderen, de diakenen, de beheerders, en elke persoon die dit gebouw in- of uitgaat; sta het toe, Vader. In de Naam van Jezus Christus vragen we deze zegeningen. Amen.

29 Nu, ik wil uit twee plaatsen lezen uit de Schrift van de Here. Ik wil eerst lezen uit het boek der Psalmen, de 86e Psalm. En dan wil ik lezen uit Mattheüs, het 16e hoofdstuk, vers 1 tot 3. Ik wil een deel van deze Psalm lezen, niet alles ervan maar tot ongeveer het 11e vers, wat iets over de helft ervan is.

30 En ik wil dit aankondigen, als ik een tekst noem, voor ik erover predik: *De Verenigingstijd en Teken*. “Het

Verenigingstijd-teken,” dat klinkt wat ingewikkeld. *Vereniging* (zie?) *Tijd*; verenigingstijd, dat is wat het nu is. En het *Teken* van die verenigingstijd.

³¹ In—in de Psalm, een gebed van David, de 86e Psalm:

Neig uw oor; o HERE, antwoord mij, want ik ben ellendig en arm;

behoed mijn ziel, want ik ben godvrezend; Gij, mijn God, verlos uw knecht die op U vertrouwt.

Wees mij genadig, o Here, want tot U roep ik de ganse dag.

Verheug de ziel van uw knecht, want tot U, Here, hef ik mijn ziel op.

Want Gij, o Here, zijt goed en gaarne vergevend, rijk in goedertierenheid voor allen die U aanroepen.

O HERE, neem mijn gebed ter ore, sla acht op mijn luide smekingen.

Ten dage mijner benauwdheid roep ik U aan, want Gij antwoordt mij.

O, is dat niet prachtig? “Gij zult mij antwoorden!”

Onder de goden is niemand U gelijk, o Here, en niets is als uw werken.

Alle volken, die Gij gemaakt hebt, zullen komen en zich voor U nederbuigen, o Here, en uw naam eren;

want Gij zijt groot en doet wonderen, Gij, o God, alleen.

Luister nu.

Leer mij, HERE, uw weg, opdat ik—ik in uw waarheid wandele; verenig mijn hart om uw naam te vrezen. (Eenheid! Ziet u?) . . .verenig mijn hart om uw naam te vrezen.

³² Ik spreek nu over *vereniging*; en *tijd-teken*. Nu, in het 16e hoofdstuk van Mattheüs.

En de Farizeeën en Sadduceeën tot Hem gekomen zijnde, en Hem verzoekende, begeerden van Hem, dat Hij hun een teken uit de hemel zou tonen.

Maar Hij antwoordde, en zeide tot hen: Als het avond geworden is, zegt gij: Schoon weer; want de hemel is rood;

En des morgens: Heden onweer; want de hemel is droevig rood. Gij geveinsden! het aanschijn van de hemel weet gij wel te onderscheiden, en kunt gij de tekenen der tijden niet onderscheiden?

De Here voege Zijn genadige zegeningen toe aan het lezen van dit Woord.

³³ Nu, we spreken over dit verenigen, verenigingstijd; het teken van de verenigingstijd. Ziet u, Jezus was hier, in deze laatste Schriftlezing, Hij bestrafte de geestelijkheid voor het niet kunnen onderscheiden van de tijd of het teken van de tijd. Nu, dat is altijd een belangrijk iets geweest voor de mensen, zie, om *het teken* te kunnen onderscheiden *van de tijd waarin u leeft*; omdat God het duidelijk schrijft zodat niemand eraan zou kunnen ontkomen.

³⁴ Nu, gewoonlijk zou ik teruggaan en het van andere predikers oppakken, andere dienstknechten van de Here uit de tijd van de Bijbel (zoals het teken in Noachs tijd, het teken in Daniëls tijd, en—enzovoort, de verschillende tekenen), maar ik wil dat vanavond overslaan om—om tijd uit te sparen, om te kunnen. . . Maar het is altijd Gods manier geweest, om hun een—een natuurlijk teken van de tijd te geven, zodat iedereen precies zou weten welke tijd het—het was. En deze Farizeeën hadden hun tijd gekend moeten hebben. Ze hadden moeten weten welke tijd het was. Hij zei op een andere plaats: “Indien gij Mij zoudt hebben gekend, zoudt gij Mijn dag hebben gekend.” Zie? Het—het is erg, een—een groot iets dat wij begrijpen. Ziet u: “Zonder te verstaan!”

³⁵ Daar is waarover ze altijd naar de profeten hebben verwezen, ze zeiden: “En hij verstond door visoenen van de Here. En het Woord van de Here kwam tot de—de profeten vanouds.” Zie, zij hadden inzicht door het Woord van de Here, door de profeten. En dan, de profeten gaven een teken. Zoals, één man lag een bepaalde tijd lang op zijn zij, draaide zich toen om en lag op zijn andere zij. Een man moest zijn kleren uittrekken. En o, er zijn vele dingen die zij hebben gedaan om het teken te tonen van waarin zij leefden. En nu weten wij dat de God Die de hemelen en aarde maakte, en—en zo Zijn werk ontwierp dat Hij Zijn tijd zou beschrijven door teken, dat diezelfde God vandaag leeft. Dus moeten we, iets. . . Terwijl we de—de tijd zien waarin we leven, moet er iets zijn dat anderen ergens over het hoofd zien. Zie? Want God zou deze dingen nooit laten gebeuren zonder ons een duidelijk teken te geven, dat waar, dat—dat we zouden begrijpen.

³⁶ Nu, hier is hetzelfde vandaag, dat de geestelijken, wij lezen het niet goed. Het is precies zoals het toen was, zij dachten niet dat het tijd was. Zij—zij meenden dat ze toen vrij rustig leefden, en daarom zagen zij niet uit naar een Messias. En Jezus heeft gezegd dat Zijn Komst zou zijn “als een dief in de nacht,” wanneer de—wanneer de mensen zich niet bewust zouden zijn van Zijn Komst. Maar er waren enige van de maagden die uitgingen, Hem tegemoet, de helft ervan, had olie in hun lamp en was gereed; zij zagen uit naar dat teken. En dat is waar ik

vanavond tot spreek, zie, tot diegenen die uitzien naar het teken, nu, het teken van Zijn Komst.

³⁷ Deze tekenen die gegeven worden, door de Here, wordt alleen aan gelovigen gegeven. De ongelovigen zien het nooit. Ze gaan regelrecht over hun hoofd, en ze zien het niet. En nu, net zo zeker als kan zijn dat een Engel van God vanavond op dit podium zou kunnen staan, zo waar als—als ik naar u kijk, en ik ernaar zou kunnen kijken; of u ernaar zou kunnen kijken en ik het niet kon zien, of ik ernaar zou kunnen kijken en u het niet zou kunnen zien. Nu, u weet dat dat Schriftuurlijk is; dat is helemaal de Waarheid. Zij zagen. . . U weet dat Paulus neerviel, maar zij. . . niemand van hen kon dat Licht zien.

³⁸ Dat Licht was daar toen Johannes daar stond voor de menigten, en duizenden daar op de oever, van geestelijken en—en wijzen, grote mannen. En Johannes zei zelf dat hij getuigde dat hij de Geest van God als een duif zag neerdalen en op Hem zag neerkomen, en een Stem die zei: “Dit is Mijn geliefde Zoon in Wien het Mij behaagt te wonen.” En niemand anders zag het behalve Johannes. Zie? Het was alleen voor hem.

³⁹ Hebt u erop gelet hoe helder, het teken voor de wijzen? Zij keken uit; er waren. . . Ze waren Hebreëen. Ze waren eigenlijk geen Indische sterrenkundigen, zij waren Hebreëen; omdat ze daar in dat land waren om astronomie te studeren, om hun opleiding af te maken. En toen zij er. . . keken in de richting van Jeruzalem, en wisten dat zij die drie sterren zagen van elk van hun—hun geboortebaan, van Cham, Sem en Jafeth, van welk ras ze elk afstamden, en zij zagen die sterren in hun geboortebaan. Dat was voor hen een teken, dat wanneer die sterren op één lijn waren, de Messias op aarde was.

⁴⁰ O, tjonge! Geen wonder dat ze kwamen: “Waar is Hij? Waar is Hij Die geboren is als Koning der Joden? Wij hebben Zijn Ster in het Oosten gezien en zijn gekomen om Hem te aanbidden. Waar is Hij?” Zij wisten dat die jonge Messias ergens lag, omdat God hun een teken van de tijd had gegeven, dat God en mens zich aan het verenigen waren. Wat een eenheid, toen God Zichzelf verenigde in een menselijk lichaam! De voornaamste, de grootste van al de eenwordingen die ooit heeft plaatsgevonden, was toen God Zich met de mens verenigde, en Zijn—Zijn grote afkomst, dat Hij God was, verliet, en Zijn tent uitstreckte en de mensheid binnenhaalde, en een van hen werd, om ze te verlossen. Eenheid. Wat bracht dat? Dat bracht voor eeuwig vrede tussen God en mens. Wat zijn we daar dankbaar voor.

⁴¹ En tekenen werden niet gezonden. . . Nu, bedenk even, elk mens en al de sterrenkundigen; de mensen, in die dagen, hun klok was de sterren. Er was een wachter die boven op de—op de toren klom, en hij zou daar naar boven gaan om te waken. En hij zag dat wanneer er bepaalde sterren in een bepaalde stand

stonden, terwijl ze voorbijgingen, dan wist hij hoe laat of het was. Herinnert u in de Schrift: “Wat is de tijd, wachter?” En de wachter kwam terug en vertelde hem in welk uur het was. Ziet u, zij hielden de tijd bij door de sterren.

⁴² Is het nu niet vreemd dat deze sterren precies op één lijn stonden voor drie mannen en dat niemand anders het zag? Zie? Helemaal precies in één lijn. Nu, u kunt zo in lijn zijn met de Schrift. Ziet u? Toen die sterren tot een eenheid werden, zich samen verenigden in deze constellatie, werden tegelijkertijd ook drie mannen verenigd. En u kunt zo verenigd zijn met God, in Zijn Woord, totdat deze dingen werkelijkheden worden, en u ze kunt zien en weten dat ze waar zijn. Zie? Het teken van de tijd! U zou er regelrecht overheen kunnen kijken, en zeggen: “Ach, onzin!”

⁴³ Maar voor *u* is het geen onzin. Voor u, u bent verenigd met het Woord, en hier is het. Dan is het—het is zeker weten Licht, Broeder Pat, wanneer—wanneer—wanneer—wanneer u dit teken zich ziet verenigen met de gelovige. En dat is aan wie ik dit richt, is aan de gelovige, want de ongelovige zal het nooit zien. En wat een berisping zou het zijn als Hij vandaag de dag op aarde zou zijn; voor velen van onze geestelijken van vandaag de dag, die dit teken niet kunnen lezen; de tekenen die we hier in de tabernakel dagelijks lezen, en de dingen die we zien. En anderen lezen het en zien het handschrift op de wand, maar toch negeren velen het gewoon, en zien het zelfs niet eens. Het stelt voor hen helemaal niets voor; zij merken het niet op.

⁴⁴ Nu, merk op dat er hierin, dat Hij—Hij nationale tekenen te kennen gaf. Nu, toen ze Hem hierover vroegen, wouden ze tekenen; en Hij gaf hun tekenen die gebeurden. En zij wouden weten wanneer het einde van de wereld zou zijn, wat het teken van het einde zou zijn. En Hij wees hun vele plaatsen in de Schrift over nationale tekenen, over hemelse tekenen in de hemelen, en aardse tekenen; Hij gaf hun tekenen, tekenen, tekenen, steeds maar tekenen. En toen. . . Hij vertelde hun daar op één plaats over een nationaal teken. Hij zei: “Wanneer u ziet dat de naties,” zie, “zich rond Jeruzalem beginnen te verzamelen,” zie, dan weten wij dat de tijd van hun benauwdheid nabij was, “wanneer u Jeruzalem door legers omsingeld ziet.”

⁴⁵ Nu, voordat ze dit konden doen, God. . . de wereld moest zich verenigen. Titus, deze grote Romeinse generaal, moest zijn legers samen verenigen en daarheen komen, nadat deze Joden het door God gegeven teken van de tijd voor hen hadden verworpen. Dat was de tijd dat Titus zijn legers samen verenigde en kwam om de stad in te nemen. Eerst moest er een vereniging zijn van Gods volk (het zogenaamde) tegen het Woord van God, voordat de natie zichzelf kon verenigen tegen Gods volk. Zie, de—de—de eenheid, het verenigen; zich samen verenigen.

46 Ik geloof dat we in een grote tijd van verenigen leven. Ik neem er deze rode signaallichten, en knipperlichten en van alles (van de vrouwen, hoe zij zich gedragen; en de mannen, hoe zij zich gedragen; en de kerken, hoe zij zich gedragen), en laat aan deze kleine groep zien, met heel mijn hart, dat ik geloof dat wij bezig zijn op een lijn te komen in de lijn van Gods Woord in dit grote, profetische uur, net voor de Komst van de Here Jezus; ons samen verenigen en gereedmaken.

47 Nu, ziet u, voordat Titus de naties verenigde van... zijn legers verenigde, verenigde Israël zich en verbonden zich, dat zij niet zouden geloven dat Jezus de Messias was. Zij hebben Hem verworpen, en Hem eruit gezet, en Hem gekruisigd. En toen zij dan de verlossing hebben verworpen die tot hen gezonden was, verenigden zij zich om dat te doen. Nu, houd dat in gedachten: ze verenigden zich om de Boodschap van het uur te verwerpen! Ze moesten dat doen. En toen ze dat dan deden, toen kwam er het nationale teken.

48 De naties begonnen zich aaneen te sluiten, en Titus nam dit grote leger van Romeinen en Grieken en omsingelde de muren van Jeruzalem, sloot die mensen daar nu op, en zij kwamen om van de honger. Ze aten de bast van de bomen. Josephus, de grote historicus, vertelt ons dat. Zij aten het gras van de grond. Ze kookten zelfs elkaars kinderen en aten het op; zie, omdat ze krankzinnigen waren. En toen Titus dan, tenslotte, hij zat daar achter in de heuvels, rond Jeruzalem, en—en die mensen daarbinnen dachten dat ze de wil van God deden, toen zij deze legers binnen zagen marcheren. Ze hadden geweigerd om naar die Grote Meester te luisteren, de Here Jezus dat te horen vertellen.

49 Er zat daar niet één van die Christenen in de val, want zij hadden het teken gezien en trokken weg. Ziet u? Zij zeiden: “Die op het dak is, kome niet af, of die op de akker is, kere niet weer terug, haal zijn kleed niet op; maar vlucht naar Judea toe, en bidt dat uw vlucht niet geschiede in de winter, noch op een Sabbat.” Omdat, in de winter, de—de heuvels vol sneeuw zouden liggen; en op de dag van de Sabbat waren de deuren—deuren gesloten, de poort, en ze in die toestand zouden geraken. Zie? We willen daar heel binnenkort op ingaan, over het... hoe God die dingen doet, zo de Here wil.

50 Let nu op, Hij... Zij hadden ervoor gebeden dat het zo zou zijn... niet zo zou zijn. Jezus vertelde hun om daarvoor te bidden, en ze hebben daarbinnen geen een aangetroffen. Zij waren vertrokken, omdat zij naar het teken keken, en zij waren vertrokken; zo was het.

51 O, hoe de kerken vandaag het teken van de tijd waarin wij leven zouden moeten zien! Vlucht zo hard als u kunt naar Golgotha, om Leven; niet naar een of andere kerk, maar naar

Jesus Christus. Verenig uzelf met Hem, en niet met een of andere organisatie of een of andere kerkelijke geloofsbelijdenis. Verenig u met Christus, en wees er zeker van dat Hij het is. U kunt niet zomaar iets nemen, u moet er absoluut zeker van zijn dat Hij het is. Wat een tijd van verenigen!

⁵² Nu, we ontdekken dat zij de Messias verwierpen en zich daarna verenigden en voor zichzelf een bond hebben opgericht, en hebben een—een. . . door een hun houding te kennen gegeven dat als er maar iemand Jezus als een profeet ontvangt, dat zij geëxcommuniceerd zouden worden van de kerk. Herinnert u zich de blinde jongen die er met blinde ogen zat? En de discipelen zeiden: “Wie heeft er gezondigd? Hij, of zijn vader, zijn moeder?”

⁵³ En Jezus zei: “In dit geval, geen; maar opdat de werken Gods zouden worden gedaan, bekend gemaakt.”

⁵⁴ En herinnert u zich, zij zeiden dat de vader en moeder het niet konden zeggen. Zij zeiden: “Zij weten dat deze onze zoon is, maar wij weten niet hoe hij genezen is.” Omdat de Joden hadden gezegd dat elke persoon die beleed dat Hij de Profeet was, dat zij geëxcommuniceerd zou worden.

⁵⁵ Maar, ziet u, de werken Gods was dat deze jongen niet tot die groep hoorde. En hij zei: “Nu, het is voor mij een vreemde zaak dat u niet weet waar deze Man vandaan komt en dat Hij toch mijn gezichtsvermogen gegeven heeft.” Zie? Nu, hij kon het zeggen. Zie, dat waren de werken Gods. Hij werd genezen gemaakt, en gezond, en hij kon—hij kon het zeggen omdat hij nergens aan gebonden was. Hij was degene aan wie de werken gedaan werden, en zag beslist zijn. . . voor zijn eerste keer in zijn leven.

⁵⁶ Nu, de Joden verenigden zich tegen Jezus en—en tegen Zijn Messiaschap, en Zijn Messiaanse Boodschap. Wij zien hetzelfde nu gebeuren, precies hetzelfde. Het communisme verenigt zich om de kerk te vernietigen, en de enige manier waarop het. . . dat is nadat de kerk zich eveneens heeft verenigd, in de Raad van Kerken, de Wereldraad van Kerken, om de Boodschap, het Woord, te ontkennen en te vernietigen! Zij hebben het Woord afgewezen, de kerken hebben dat! Zij kunnen het niet aanvaarden, omdat het tegen hun denominationele geloofsbelijdenis is; maakt niet uit hoeveel vuurkolommen er in ons. . . te midden van de mensen zouden hangen, of hoeveel mensen er zijn die. . . hoeveel dingen er voorgezegd zouden worden en geschieden, en al de grote tekenen die Hij beloofd heeft van deze laatste dag; zij kunnen het niet doen.

⁵⁷ Daarom zijn zij zich nu aan het verenigen, en uw voorganger hier en velen kunnen u vertellen, die lezen, dat ze. . . de oecumenische beweging van de—de—de wereld hebben. En de. . . er staat een Lutheraanse predikant aan het hoofd. Dat, als er een ramp komt, die zou gebeuren, hier in deze omgeving;

als wij niet met die oecumenische beweging verenigd zijn, dan zou onze kerk geen kerk meer kunnen zijn, en zouden ze haar als voorraadmagazijn kunnen gebruiken. Of als een van de broeders iemand stervend of gewond zou bezoeken, en hem enige Geestelijke zegen zou proberen toe te dienen, zouden we ervoor neergeschoten kunnen worden; helemaal juist. Men zou ons tien jaar in de staatsgevangenis kunnen geven voor welke bediening dan ook, omdat we geen lid zijn van deze oecumenische beweging. Ziet u het merkteken van het beest niet? Zie? Ziet u?

⁵⁸ Nu, we zien deze tijd van verenigen aankomen. Ziet u? Let nu op! En dan heeft de kerk zich verenigd tegen de Boodschap; en dan, wanneer het dat doet, verenigen de naties zich in het communisme om de kerk weer te vernietigen; precies zoals het in het begin gebeurde. Zie? Het herhaalt zich weer precies zo.

⁵⁹ Israël moest eerst de Boodschap afwijzen. En toen zij de Boodschap afwezen, toen verenigde zich het leger, het nationale leven (van andere naties), en kwam binnen en vernietigde de kerk. En vandaag hebben zij de Boodschap van de Here Jezus afgewezen, en hebben zij het afgewezen. En nu is de tijd gekomen dat het communisme de wereld samen verenigt tegen de kerk. Ziet u, het moet op die manier zijn. Nu, het is moeilijk om dat te zeggen.

⁶⁰ Het was moeilijk voor die Joden om te geloven. Ze zeiden: “Nu kom, broeders, we zien dat—dat onze—onze God met ons is, en dus zullen we—zullen we de tempel binnengaan. En nu zullen we bidden, en heilige vader *Zus-en-zo* en heilige vader *Zus-en-zo* laten voorgaan in gebed. Sluit de poort!” En Titus nam zijn positie in, en stond daar ongeveer een jaar of nog langer. Zie, pal op wacht, en hongerde ze helemaal uit. Er kon er zelfs niet een van hen de stad uit komen; en zij kwamen om, verhongerden. En toen hij daar binnentrok en de muren neerhaalde, gulpte het bloed eruit en stroomde als rivieren naar beneden daar waar hij alles afslachtte wat zich daarbinnen bevond.

⁶¹ Nu, de Engel des Heren had dat geprofeteerd, al in het Oude Testament, en zei dat dat zou gebeuren. En die predikers, die geestelijken waren, die daarvan op de hoogte hoorden te zijn en dat de mensen te vertellen; in plaats daarvan, toen Jezus onder hen stond, kenden ze Hem niet eens; en proberen er een—een . . . een of ander soort van—van hazenpoot van te maken: “Doe een truc voor ons, laat ons zien hoe—hoe het wordt gedaan! Toon ons een teken.” Zie?

En Hij zei: “Ik . . .” Wel, Hij heeft zo veel dingen gedaan, en toch konden zij het niet zien. Zie? En toen wanneer ze Hem verwierpen als hun . . . de Boodschap van die dag, verwierpen zij de Boodschap van die dag.

⁶² Zij faalden het teken van die tijd te zien. En het teken van de—de Bijbelse profetie werd voor hun gedaan, en ze zeiden: “Laten we er nu binnengaan!” Zij waren heilige mannen. Zij waren mannen waarvan je geen vinger op hun leven zou kunnen leggen. Ze konden *dat* niet zijn, en dan—en dan een—een priester wezen. Een priester zou worden gedood, hij zou worden doodgestenigd voor welke kleine zaak dan ook. Dus moest hij een rein, heilig leven leiden. Hij kon het niet doen, omdat hij voor welke kleine zaak dan ook zou worden gestenigd. En nu, zij waren grote mannen, en heilige mannen, in het aangezicht van de mensen, en toch gingen ze binnen en zeiden: “Nu zullen we. . . We hebben God, de God Die door alle eeuwen heen met ons is geweest. We zullen Zijn heilige tempel binnengaan.” Dat was Gods heilige tempel! Maar, ziet u, Hij werd in Zijn heilige tempel afgewezen. Ziet u? “Wij zullen opgaan in het huis des Heren. Nu, u Hebreeërs weten allemaal dat wij het uitverkoren ras zijn, wij zijn het hier. En God is onze God; God van Abraham, Izak en Jakob. Hij is met ons. Hij zal ons bevrijden van die onbesneden Filistijnen daarbuiten (als het ware), die Romeinen en Grieken. Hij zal ons daarvan bevrijden. Laten wij naar het huis des Heren gaan!”

⁶³ Dat klonk goed; maar wat hadden ze gedaan? De Bouwmeester van het huis was daarbinnen, in de vorm van een nederige Galilese timmerman, en ze zezen Hem af; hoewel God Hem had betuigd als Zijn Boodschapper van het uur, en de Scheut. En zij zezen het af. Dus al het bidden, al de oprechtheid, al hun offers, betekenden niets voor God. Zij hadden het gedaan! En God liet dit grote leger zich verenigen om het te vernietigen.

⁶⁴ En we zien vandaag, hoe de kerken door de denominaties enzovoort, het Woord van God afwijzen. Zij willen niet dat u hen over deze dingen vertelt, en de wetenschap kan het bewijzen door foto's en al het andere, en toch willen ze er niks mee te maken hebben. Dus vormt het communisme zich om het te vernietigen, precies zoals Titus het heeft gedaan, en de Bijbel gezegd had dat ze het zouden doen. Precies!

⁶⁵ Nu, ziet u waar we leven? De verenigingstijd, wanneer wij deze dingen verenigd zien worden. O; wel, wij falen om die dingen te zien! U kunt—u kunt hier in de Schrift kijken en zien waar dat Hij het heeft beloofd, wat Hij zou doen. Nu, we zien het in vervulling gaan. We zien in de gemeente wat Hij beloofd heeft te doen; we zien het in vervulling gaan. We zien de naties zich verenigen. We zien de ismen zich verenigen. We zien de kerken zich verenigen. Het is verenigingstijd. Het is het uur van vereniging. Dat is de geest van het tijdperk: “We moeten ons verenigen.” Alles waar u over spreekt, het moet georganiseerd worden; zelfs de overheid zal het niet ontvangen.

⁶⁶ U weet, als burger. . . ik kan niet als burger, als een burger van de Verenigde Staten, toch zou ik—ik. . . u zou mij een cheque

geven van vijf dollar en ik zou het niet wagen om mijn naam erop te zetten. Hmm. Zie, ik zou het niet kunnen doen. Zie, het is een verenigingstijd. Het moet allemaal via een of andere soort bond gaan, en die bond is precies datgene wat het merkteken van het beest brengt. Zie? Het is een verenigingstijd, en het werkt er regelrecht naar toe. Je kunt het gewoon met je eigen ogen zien, als je ernaar zou kijken. Het is een verenigingstijd, waarin alles zich samen verenigt.

⁶⁷ De Joden—Joden verenigden zich tegen Jezus, als hun—als hun Messias. Daarom, we zien wat er gebeurde. Wij zien hetzelfde nu, het communisme dat zich verenigt om de kerk te vernietigen, nadat de kerk zich heeft verenigd in de Wereldraad van Kerken en de Boodschap probeert te vernietigen, het Woord van God. Zij proberen er vanaf te komen. Het enige wat ze kunnen doen is zichzelf een raad te vormen, omdat ze verdeeld zijn; hier een kleine groep, de Methodisten, en Baptisten, en Lutheranen, en Presbyterianen, Church of Christ, enzovoort, op die manier. Zij kunnen niets doen, omdat *deze* tegen *deze* zal zijn, *deze* tegen de *andere*, hun leer verschilt net zover als het oosten is van het westen. Zie, ze kunnen het niet. Maar eenmaal samen, onder één groot hoofd, dan krijgen ze het zover. Dan hebben ze het.

⁶⁸ Zo zijn de Katholieken in zo'n eenheid, de Rooms-Katholieke, natuurlijk zijn zij in een eenheid, zij zijn...de meerderheid is de Rooms-Katholieke; de Grieks- en andere Katholieken zijn—zijn er niet zoveel als de Rooms-Katholieke. Nu verenigen zij zich samen, en dat is de reden waarom ze samen blijven staan. Maakt niet uit wat er plaatsvindt, die paus is het hoofd van alles. Ziet u? En het maakt niet uit wat iemand anders zegt: "Hij is de onfeilbare; hij is—hij is—hij is een plaatsvervanger van God, dat is alles; Hij is het die op God volgt; hij heeft de zeggenschap over hel, Hemel en vagevuur." Zie? Dus is er niets dat gedaan kan worden in *dat* geval; wat hij ook zegt, dat moet er gebeuren.

⁶⁹ Nu maken de Protestanten zich een hoofd net zo, hetzelfde. En zegt de Bijbel niet dat er een beeld werd gemaakt voor het beest? Wat is een beeld? Het is iets wat erop lijkt, wat net zo is gemaakt. Daar is het, hetzelfde. Wat is het? Door zich samen te verenigen, en dit is de geest van het tijdperk, is om zich te *verenigen*.

⁷⁰ Zich samen verenigen, nu, om te proberen de Boodschap te vernietigen. Hoe vernietigen zij het? Hoe zouden ze het Woord van God kunnen vernietigen? Zij kunnen het krachteloos maken, ontkracht, door tradities te nemen zoals zij daar vroeger in het begin deden, en het Woord Gods krachteloos maken. Zie, ze zeggen: "Ach, dat is... Eigenlijk, per slot van rekening,..." U ziet waar deze ongelovige vrouw die probeert om...zij...ik

ben nu vergeten wat haar naam is; als ik die maar zou kunnen noemen. Zij . . . Ik probeer aan zovelen te denken.

⁷¹ Ik dacht onlangs aan deze Miss Nations; ik wenste dat we nog zo iemand hadden die op zou komen. Zij was degene die de drinklokalen binnenging en de whisky eruit smeed, en de uithangborden eruit gooide en dat soort dingen allemaal. Waarom staat er vandaag niet zo'n vrouw op, om er hierbuiten van deze naaktfoto's van deze vrouwen van haar eigen ras eraf te gaan scheuren, en zulke dingen? Omdat ze het niet meer hebben.

⁷² Nu, maar deze vrouw, een ongelovige, die zei dat—dat de Bijbel “ongrondwettig” is, om het op openbare scholen te lezen, en zulke dingen.

⁷³ Nu, ze hebben ook, hebt u het weer opgemerkt, ze proberen nu te zeggen, en grote geleerden van de Schrift, zeiden dat “veel van de profetie die in de Bijbel werd geprofeteerd, helemaal fout was, en nooit is uitgekomen.” En u hebt ervan gehoord en het gelezen. En ze proberen er van alles te zeggen; ziet u, ze proberen om de uitwerking van dat Woord te vernietigen. Als zij het maar kunnen vernietigen en vervangen door een geloofsbelijdenis of iets wat de mens heeft, wat er in hun ogen beter lijkt dan het Woord, dan vernietigen zij het met hun—met hun traditie. En zo proberen zij het Woord van God te vernietigen, door denominationele politiek.

⁷⁴ Nu, elke kerk heeft haar eigen politiek. De Church of Christ heeft de hare, de Christengemeente de hare, en de Baptisten, en de Methodisten, en Presbyteriaan; ze hebben allemaal hun verschillende politiek. Nu, ze gaan daarbij weg omdat ze verdeeld zijn. Ziet u, het zou het niet eerder hebben kunnen doen, ze moeten het nu doen. Zie, dit is de verenigingstijd, en nu doen ze het allemaal bij elkaar en voegen het samen en kijk waar ze mee aankomen. Wel, het is als het bakken van een brood van paardenvlees, en afval uit de vuilnisbak, en wat ze ook maar verder bij elkaar hadden; en het samen kneden, en er wat rotte aardappels en van alles door gooien, en maar zien wat je krijgt. Ik hoef er absoluut niets van te hebben. Zeker niet! Dat is de manier waarop ze bezig zijn. Ziet u, ze nemen mensen die geloven dat Jezus een mythe was, een kerk die gelooft dat Jezus een mythe was; de anderen, sommigen geloven dat Hij een profeet was.

⁷⁵ Eén zegt er: “De dagen van wonderen zijn voorbij.”

⁷⁶ De ander zei: “Er zou zoiets wel eens kunnen bestaan.”

⁷⁷ En dit alles bij elkaar; en de Bijbel zei: “Hoe kunnen er twee tezamen wandelen, tenzij dat zij het eens geworden zijn?” Zie? Nu, dat is het soort eenheid dat ze hebben. En om een of andere grote, heilige vader te hebben om daar boven te plaatsen, en daar heb je een beeld voor het beest, precies wat de Bijbel zegt. Nu hebben ze er een Lutheraanse prediker, aan het hoofd ervan. Wel, we zien dat het verenigingstijd is. Hetzelfde nu, het communisme

en iedereen die zich aan het verenigen zijn; in de wereld, en in de kerk enzovoort, die zich aan het verenigen zijn.

⁷⁸ Let op de natuur. O, tjonge! De natuur, als u alleen maar op de natuur zou letten, zij doet hetzelfde. De natuur is Gods kalender van de tekenen. Wist u dat? Jezus vertelde ze om op de natuur te letten. De zee zou bulderen, zie, en er zouden verschillende dingen gebeuren, en aardbevingen in verscheidene plaatsen, nationale onrust, tekenen in de hemel, tekenen op de aarde, overal zouden er tekenen zijn van deze komende tijd.

⁷⁹ Let op de wolken. Voordat de wolken een stortbui kunnen voortbrengen, weet u hoe dat gebeurt? Enkele kleine wolken komen samen, vormen één grote wolk. Wel, deze heeft er een klein beetje wind die erin blaast, deze andere heeft er een klein beetje wind die erin blaast, en ze worden allemaal bij elkaar geblazen, en dan hebben ze een orkaan. Ziet u? Ze verenigen zich vóór ze de storm kunnen hebben; dat moeten ze.

⁸⁰ Let op de eenden en ganzen die zich verenigen voor ze hun land verlaten. Zie? Zij verenigen zich. U kunt ze zien vliegen van deze vijver naar die vijver, van hier daarnaartoe, komen allemaal bij elkaar. Ze verenigen zich, maken zich klaar voor hun start. Zie, het is gewoon . . . dat is de natuur, en God schiep de natuur, en de natuur werkt volgens het plan van God. Het is een wet, een ongeschreven wet van God, dat de natuur volgens Zijn wet werkt.

⁸¹ Net zoals, sprekend bij een begrafenisdienst, over het sap dat naar beneden gaat het graf in, onderin de boomwortel, om daar te blijven liggen tot de opstanding in het voorjaar. Het is een wet van God. Er is geen intelligentie die kan maken dat dat sap daar naar beneden gaat; je zou het er niet uit kunnen laten lopen, je zou het er niet uit kunnen melken. Er bestaat geen manier om het maar iets beter te doen dan hoe God het doet. God heeft de volmaakte wijze. Dus wanneer het blad valt, dan stuurt Hij het sap naar beneden het graf in en verbergt het. Zoals Job zei: "Verberg mij in het graf totdat Uw toorn geweken is." Zie? Het gaat daar naar beneden omdat het een wet van de natuur is, voor de vorst. Kijk naar de bladeren die nu beginnen te vallen. Waarom? Het is een natuurwet.

⁸² Eenden komen bij elkaar, allemaal, en zullen zich rond een leider verzamelen. Daarbij zullen ze op een of andere manier weten, ik weet niet hoe ze het doen, maar zij weten dat die ene kleine woord een leider is. En die kleine makker, ze komen allemaal bij elkaar en verzamelen zich om hem heen, en stijgen gelijk de lucht in. En hij zal . . . nog nooit van die vijver weggeweest nu, maar hij zal zo rechtstreeks als hij maar kan naar Louisiana of Texas vliegen, naar de rijstvelden. Ziet u, voor zij aan hun vlucht beginnen, om hun thuis te verlaten waar zij dat

jaar werden geboren, verenigen zij zich. Amen! Daar hebt u het; ze verzamelen zich rond hun leider.

⁸³ Wat er zo moeilijk aan is, met de mens, hij kent zijn leider niet. Jazeker. Ze verzamelen zich rond een denominatie, ze verzamelen zich rond een bisschop of een mens, maar ze zouden zich niet verzamelen rond de Leider, de Heilige Geest in het Woord. Zie? Zij zeggen: “O, wel, ik ben bang dat ik een beetje fanatiek zal worden; ik ben bang dat ik op het verkeerde been zal worden gezet.” Ooooo, daar hebt u het! Wat als de kleine eend zou zeggen: “Ik hou er gewoon niet van hoe hij zijn veren heeft zitten. Ik geloof niet dat ik hem zal volgen.” Je zou doodvriezen. Je zou daar vast komen te zitten, als je niet met de—met de vlucht gaat wanneer het vertrekt. Het verenigt zich samen, en dat doet de natuur.

⁸⁴ Ganzen verenigen zich samen, verzamelen zich rond hun leider; zij doen hetzelfde.

⁸⁵ Hebt u ooit bijen zien uitzwermen? Bijen verenigen zich samen voor ze uitzwermen, rondom hun koningin. Dat klopt. En waar zij heengaat, gaan zij ook. Ja! Wat doen ze? Zij verenigen zich voor ze uitzwermen. Precies; heel de natuur!

⁸⁶ Vissen verenigen zich samen voor de voorjaarstrek. In de oceaan kun je ze vinden; die grote . . . wat we “humpy’s” noemen, de zalm. Wanneer ze daar komen, voordat die trek begint, zie je ze bij tienduizenden, daar in die zee, van overal rondkomen; zoute water, maar eigenlijk zijn ze zoetwatervissen. En hier komen ze regelrecht stroomopwaarts in dat zoete water, om er voor het paaiseizoen heen te gaan. Ze gaan daarnaartoe en schieten kuit, ongeveer om de vier jaar, en sterven zo gauw ze kuitschieten. En ze weten dat ze daar heengaan om te sterven, en je zou ze nergens mee kunnen tegenhouden. Ze zullen vistrappen op springen en van alles en nog wat om daarheen te komen, en wetend dat ze hun dood tegemoet gaan. Maar de wet van de natuur brengt ze ertoe, ze weten dat ze daar naar boven gaan en in de waterpoel kuitschieten en sterven. En de jongen komen uit, en iets verenigt hen dan samen, en daar gaan ze, de oceaan in. Het is een verenigen! Het is een wet. U kunt Gods wet gewoon niet ontlopen.

⁸⁷ Naties zijn aan het—aan het breken, voor de tijd nu waarvan we zien dat—dat ze dit horen te doen. We zijn in het proces van nationale onrust. We zien de landen de relatie verbreken. Jaar na jaar vinden we *dit* land dat in het communisme wordt opgeslokt; *deze* die in het communisme wordt opgeslokt. En hierzo, in ons eigen land, is het doorzeeft met het communisme, en het zal het overnemen! Zie, het zal het doen, geen enkele manier om het tegen te houden. Waarom? Dezelfde reden waarom u Titus niet kon tegenhouden. De mensen hebben God en Zijn Woord

verworpen. Jazeker, dus zullen ze het gaan doen, en we zien het aan de gang.

⁸⁸ Ik, meestal heb ik een paar uur nodig; ik ben nu al ongeveer dertig minuten bezig. Ziet u? Maar om dit er allemaal in te krijgen, ben ik aan het doorzetten. Bestudeert u het wanneer u thuiskomt.

⁸⁹ Zie, ze zijn zich nu op dit moment aan het verenigen. U zegt: "Broeder Branham, is dat waar?" Ze komen tot de Slag van Armageddon; precies wat ze zullen doen. Ziet u? En ze verenigen zich daar nu voor. Daarom hebben we de V.N. en wat we allemaal hebben. De westerse wereld verenigt zich tegen de oosterse wereld, het communisme enzovoort, het is zich allemaal aan het verenigen. De kerken verenigen zich. Alles lijkt zich te verenigen. Verenigen, zich samen verenigen, dat zien we.

⁹⁰ Ook, terwijl al dit verenigen van de landen, deze tekenen, nationale tekenen, die we hier in de wereld zien, aardbevingen in verscheidene plaatsen, verschillende dingen die zich verenigen; die de wereld samen brengen, de mensen samen brengen, al de kerken samen, al deze dingen. En terwijl al dit verenigen aan de gang is, is er een andere vereniging aan de gang. Amen! Dat is waar ik u nu op wil wijzen.

⁹¹ God is bezig Zijn Bruid te verenigen. Zij komt bijeen, vanuit het Oosten en het Westen, het Noorden en het Zuiden. Er is een tijd van verenigen, en die is nu op dit moment aan de gang. Waarvoor verenigt Zij zich? De Opname. Amen! God is bezig haar gereed te maken. Jazeker, verenigen! Waar verenigt Zij Zich mee? Met het Woord! "Want al de hemelen en de aarde zullen voorbijgaan, maar Mijn Woord zal geenszins voorbijgaan." Zij verenigt zich met ZO SPREEKT DE HERE, ongeacht wat welke denominatie of wie anders ook zegt. Zij is bezig zich te verenigen. Zij maakt zich gereed. Waarom? Zij is de Bruid. Dat is juist. En zij is zich met haar Bruidegom aan het verenigen, zie, en de Bruidegom is het Woord. "In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond."

⁹² En de Gemeente en de Bruid en het Woord is zo één aan het worden, totdat het ware Woord Zelf de werken van de Bruidegom uitwerkt. Amen! Ziet u het? Een vereniging! Niet meer: "Lid worden van de kerk;" niet meer van *dit*, maar bij alles wegvluchten en verbonden aan Jezus Christus. Zie? Het is de verenigingstijd. God Die Zijn Bruid verenigt, haar terugbrengt; helemaal precies. De Woorden van Zijn belofte verenigend.

⁹³ 2 Thessalonicensen, 2e hoofdstuk; er staat, dit vijfde hoofdstuk zegt: "De heiligen die ontslapen zijn in het stof der aarde zullen ontwaken. En dan zullen wij ons met hen verenigen (de levenden, met degenen die dood zijn geweest), zullen verenigd worden voor we zelfs daar boven komen," omdat de Bruid

compleet zal zijn, wanneer ze daar komt. Degenen die leven, die zich verenigen met het Woord, en degenen die al heengegaan zijn en dat al hebben gedaan; en ze komen allen tezamen, maken één grote eenwording van het verenigen alvorens daar naar boven te gaan. Amen!

⁹⁴ Het communisme moet opkomen, deze andere dingen moeten opkomen, en de kerk moet zich daarginds verenigen, wanneer die . . . en de naties daar voor de Wereldraad van Kerken; en de Bruid moet zichzelf verenigen onder het Woord van God. Ten einde dat te doen, heeft God het Hemelse teken en dingen naar beneden gezonden, die aan de Gemeente bewijzen, zoals Hij het gedaan heeft aan de natie. Amen.

⁹⁵ God; verenigingstijd! Jazeker. O, tjonge! Nu, bedenk, nu, er is een verenigen van het Woord (dat weer opnieuw verenigt), dat het geloof terugbrengt dat eenmaal de heiligen overgeleverd is. Terugbrengen! Dat dit alleen in deze dag kon gebeuren. De enige tijd dat het kon gebeuren, is precies nu. Het werd nooit elders aangevallen; ze zijn op het denominationele pad gegaan. Maar nu, het hoort niet bij geen denominationeel gebeuren, omdat het tijd is voor de vereniging van mannen en vrouwen van elk ras, elke kleur, elke geloofsbelijdenis, alles onder Christus door de Doop van de Heilige Geest en terug naar het Woord.

⁹⁶ Verenigingstijd voor de Gemeente! O, tjonge! Elk Woord verenigend dat overal heen werd verstrooid door deze organisaties: sinds Nicea, Rome, toen ze de eerste gemeente organiseerde, en men Luther organiseerde, en men Wesley organiseerde, en men de rest van de kerken organiseerde. En door dat te doen, moesten ze een geloofsbelijdenis aannemen, en toen God dan iets anders zond, konden ze het niet ontvangen. Daarom was het niet mogelijk geweest tot nu. En God beloofde, in de laatste dagen, dat "het Geloof van de vaders weer terug zou worden hersteld aan de Bruid," dat het op deze manier zou zijn, en het kon geen andere tijd zijn dan deze tijd. Kijk wat een teken van de Hemel, als een Vuurkolom Die onder ons hangt, en met tekenen en wonderen van de Here Jezus Christus. En terwijl Hij tot ons spreekt, faalt het nooit om tot op de punt nauwkeurig te zijn. Amen! Dan zien we waar we staan. Verenigingstijd!

⁹⁷ We zien dat naties zich verenigen, we zien de wereld zich verenigen, we zien het communisme zich verenigen, we zien de kerken zich verenigen; en we zien God Zichzelf verenigen met Zijn Bruid, totdat Hij en de Gemeente hetzelfde zijn. Halleluja! Zoals de piramide daar. Juist! Zich samen verenigend; God Die verenigt! Waarom? Nooit tevoren, sinds het eerste gemeentetijdperk, was de Vuurkolom ooit onder de mensen. Nooit tevoren, sinds het eerste gemeentetijdperk, zagen ze ooit de dingen die wij vandaag zien. En dit was alleen maar mogelijk gemaakt toen God de Zeven Zegels zond en ons daarbij een teken gaf, en zeven Engelen uit de Hemel neer zond; en gekomen is

om dat verstrooide Woord terug te brengen in die denominaties, en het weer terug in te binden met het Woord van God, om Zijn Heilige Geest naar beneden te brengen.

⁹⁸ Jezus zei: “Indien gij in Mij blijft, en Mijn woorden in u blijven, vraag dan wat u maar wilt, en het zal u geworden.” De Bruid weer met het Woord te verenigen, wat God is. De Gemeente en het Woord, niet Gemeente en geloofsbelijdenis, de Gemeente en het Woord; de Bruid en het Woord die samen worden verenigd. O, tjonge! Wat een . . . Om wat terug te herstellen? Het geloof van de oorspronkelijke pinkstervaderen, zie, dat verstrooid werd door Luthers groep. Niet Luther zelf; niet Luther, niet Wesley, niet die grote stichters. Maar na hun heengaan, was er een gemeente die opkwam, en zij . . . wat zij toen daarmee deden, zij maakten er een organisatie van. Zij namen geloofsbelijdenissen aan enzovoort, en weg gingen ze. En kijk vandaag naar ze, nu zijn zij in die Wereldraad van Kerken terechtgekomen.

⁹⁹ Nu, ziet u, maar in de laatste dagen, ziet u, we zien nu dingen gebeuren die nooit eerder zijn gebeurd. Ziet u, het is Gods teken, en al dit verenigen is het tijd-teken. Nu willen we daar zorgvuldig naar kijken en heel zeker zijn dat we het begrijpen. Verlaten . . . zij verlaten het ware Woord voor denominaties; om geloofsbelijdenissen te accepteren en meningen van verschillende mensen in plaats van het Woord te nemen.

¹⁰⁰ Openbaring 10 zei: “De Boodschap van de zevende engel.” Nu bedenk, dat is precies bij de Zeven Bazuinen, en er zijn zeven engelen die Zeven Bazuinen blazen. Daar komen we als volgende op. Maar bedenk waar er heel specifiek stond: “De engel zijn . . .” niet de zevende engel zijn Bazuin, maar de “zevende engel zijn Boodschap.” Zie, niet de Bazuin-engel, de Boodschap-engel! Zie, de engel blies alleen maar op de bazuin, die zevende engel, die Bazuin-engel. Maar dit zegt: “In de dagen van de Boodschap van de zevende engel,” ziet u, wanneer zijn Boodschap is voleindigd. Ziet u, dat is de Boodschap van het gemeentetijdperk. In deze tijd, dan zou hij . . . de Boodschap, niet de Bazuin, en “de geheimenis van God (dat geschreven staat in het Woord) zal voleindigd zijn.”

¹⁰¹ Kijk nu in wat voor dag we leven! Kijk naar die Zegels, hoe die dat verstrooide Woord van God aantrokken, wat Luther en de rest van hen, dat die grote hervormers die voortgingen; kwamen regelrecht terug en lieten het in de Bijbel zien, waar ze zouden zijn; elke man precies op zijn plaats, wat hij zou doen en wat er zou gebeuren met de gemeente; wat hij zou doen, en wat er zou gebeuren met de gemeente; al deze dingen liet hij liggen. En dan, in de laatste dag, toen we er niets over wisten, werd ons een bepaald iets voorzeggd dat er gebeurt; en zelfs de kranten en dergelijke namen het op, en komt regelrecht neer en openbaart het en knoopt de geheimenissen samen. Amen! Broeder, dat is

subliem voor mij! Dat, voor mij, lijnt het Woord op. Amen! Ik geef er niet om wat—wat, of, geef er wel om wat de mensen zeggen, denken, dat klopt, maar voor mij is het de Waarheid.

¹⁰² Zoals de wijzen, die uit Babylon kwamen, ze riepen het uit: “Waar is Hij, de geboren Koning der Joden? Hij is op dit moment op aarde. We moeten Hem vinden.” Dat is juist. En ik geloof dat Zijn komst zo nabij is, dat ik zeggen kan: “Zie, de Bruidegom komt! Ik hoor de middernachtelijke roep!” Amen! We zijn direct aan de tijd van het einde. O, tjonge, het uur waarin wij leven. Let op. Zie?

¹⁰³ Wat een dag! Wat een tijd, waarin wij leven, dit grote geheimenis van God die wordt voleindigd; de Godheid naar voren brengend, laten zien wat het is; hoe deze kleine ismen, en afweken en Hem *dit* maakten, en iemand maakte Hem *dit*, en iemand maakte Hem *dat*. Maar de Engel des Heren kwam neer en bracht al hun ismen naar voren, en haalde er die Waarheid uit, en stelde het voor. En daar is het, net zo perfect als het maar kan zijn, geen andere kant dat men op zou kunnen gaan. Daar is het, dat is wat Hij is. Ziet u, slangenzaad, alles—al deze verschillende dingen die zo geheimzinnig zijn geweest onder de mensen. Ziet u? Wat is het? Hij moest. . . Dit is het teken, om te wat? Om te verenigen!

¹⁰⁴ Wat zei Hij in Maleachi 4? Zou herstellen! Het oorspronkelijke pinkstergeloof weer terug herstellen, terug tot de mensen met dezelfde pinksterboodschap, hetzelfde pinksterteken, hetzelfde pinksterbewijs, dezelfde God, dezelfde Kracht, dezelfde onderwijzing, alles precies zo, met de betuiging van dezelfde Vuurkolom Die Saulus neersloeg op de weg naar Damascus, is vandaag onder ons, en doet dezelfde dingen die Hij in die dag deed. Verenigend!

¹⁰⁵ Wij zien de naties zich verenigen, we zien de wereld zich verenigen, we zien de kerken zich verenigen. Wij zien de Bruid zich verenigen, zich met het Woord verenigen. Waarom? Het Woord is God. En zoals het Woord. . . Zoals de Bruidegom (Die het Woord is), en de Bruid (die de hoorder van het Woord is), ze komen samen in een Eenheid. Zij verenigen zich zoals bij een huwelijk. Zie, ze maken zich gereed voor een huwelijk, en zij—zij worden één. Het Woord wordt u, u wordt het Woord. Jezus zei: “Op die dag zult u weten. Al wat de Vader is, ben Ik; en al wat Ik ben, bent u; en al wat u bent, ben Ik. In die dag zult u weten dat Ik in de Vader ben, Vader in Mij, Ik in u, en u in Mij.” Zie? Op “die dag.” Welke dag? Deze dag! We ontdekken de grote verborgen geheimenissen van God die geopenbaard worden. O, wat hou ik daarvan!

¹⁰⁶ O, kijk hoe de wetenschap en het Woord niet met elkaar vergeleken kunnen worden, zoals men vandaag doet. Vroeger kon men dat niet. Het is pas nu dat ze het kunnen doen.

¹⁰⁷ Merk op, Hij zei: “hemelse tekenen, tekenen aan de hemel.” De wetenschap, en nationale tekenen; nu hebben ze er tegenwoordig grote tekenen in de hemel, ze hebben astronauten en alles. Maar wat doen deze astronauten voor de wereld, tekenen? Het brengt ze vrees. Ze weten niet op welk moment ze zoiets kunnen laten opstijgen en deze bommen gewoon laten vallen, en wij zouden er niet meer zijn. Ziet u? Nu, dat zijn de tekenen die zij hebben, verschrikkelijke dingen die aan de hemel zijn te zien. Zie? Ze hebben ze, kernraketten en van alles, allerlei tekenen.

¹⁰⁸ Hebt u gezien waar ze dit—dit verdrag onlangs ondertekend hebben, dat ze niet meer deze bommen in de openlucht zouden laten ontploffen, maar nu gaan ze ze onderwater en ondergronds testen, net zo. Zie? Ze ondertekenen een verdrag: “We zullen dit niet doen, als jullie zeggen dat jullie het niet zullen doen (maar we gaan terug naar huis en doen het op deze manier; terwijl wij weten dat jullie daar hetzelfde doen).” Zie? Er is gewoon niets, het is gewoon . . . er bestaat geen vertrouwen onder hen, er is geen—er is geen niets. U kunt . . . Zie? En iedereen is bang voor de ander. Dat is een vreesaanjagend teken.

¹⁰⁹ De wetenschap en de mens en de naties hebben een vreesaanjagend teken geproduceerd aan de hemel. Dat is helemaal waar. Nu, en vrezen elkaar. En er is een hemels teken gegeven aan de . . . Zie nu, zij hebben ook een teken in de hemel, een vreselijk teken, een man in een ruimtevaarder; zou misschien een kernraket kunnen hebben, en die zou kunnen laten vallen en het hele land vernietigen. Omhoog gaan in een ruimtevaarder en daarginds blijven staan. Er is niets dat hen ervan tegenhoudt om het te doen. Ze kunnen het zeker doen, ze . . . wanneer ze ook maar willen. Ze kunnen haar tot stof brengen als ze het wouden, maar . . . binnen vijftien minuten. En wat de één kan doen, de andere die kant op, ook. Dus, ziet u dat zij een teken hebben, maar dat soort teken maakt hen bang.

¹¹⁰ Ze zijn bezig zich aan het verenigen, brengen hun machten samen. De vrije wereld, zij brengen haar macht bijeen. Het communisme brengt hun macht samen met Rusland. Iedereen; maar iedereen is bang voor de ander. Ziet u, het is een vreselijk teken. Dat klopt. Dat zijn nationale tekenen, en dingen.

¹¹¹ Maar de Gemeente heeft een Hemels Teken ontvangen: een Astronaut! Amen! Jezus Christus, in de vorm van een Vuurkolom; Die Hij was in het Oude Testament, Die Hij was toen Hij Saulus ontmoette ginds op de weg daar naar Damascus, dezelfde Jezus Die hier vandaag is! En wat veroorzaakt het? Brengt het vrees? Het brengt liefde, dat we met elkaar verenigen. Amen! Een medegevoelen voor elkaar. Het brengt de Liefde van God, o, het verenigt ons en brengt ons, het Lichaam van Christus, in eenheid als een Bruid. Dat is wat het nu doet, deze grote vereniging die God . . .

¹¹² Zij zijn zich aan het verenigen, één groep *hier* om de andere te bestrijden, één groep *hier* om de andere te bestrijden. De kerk staat hier tussen hen in; let u op wat er gebeurt, ze zal zich met hen verenigen. Dat klopt precies. Maar, nu ontdekken we dat dat vrees en ergernis brengt.

¹¹³ Maar de Gemeente, de Bruid, wordt verenigd door één God, onder één Geest, de Geest van God, in één heilig Verbond van God, om één heilige Bruid voor God te zijn. Dat is juist, allemaal tezamen; eenheid van het Lichaam. Het Lichaam die wacht als een Bruid; aan—aangezien het de Bruid is, zoals wij onszelf de Bruid noemen. Voor de verenigingstijd van de Bruid, komt de Gemeente zo bij elkaar. Het zou zo'n liefde onder ons moeten creëren, dat we nauwelijks bij elkaar vandaan zouden kunnen zijn. Dat is waar. We zouden. . . u hoeft de mensen niet te smeken om te bidden, u hoeft ze niet te smeken om God te aanbidden, u hoeft ze niet te smeken om te doen wat juist is. Ze hebben Hem gewoon zo lief, tot er niets anders meer bestaat.

¹¹⁴ Wat denkt u van een meisje, een heel knap meisje, dat een of andere knappe jongeman gaat trouwen waar ze zo heel erg verliefd op is, dat het voor haar meer betekent dan haar eigen leven, en ze weet meteen dat ze gaan trouwen? Naarmate die trouwdag nadert, die kleine makker, ik zeg het u, zij is één en al maar “aan het rondlopen.” Zie? Ze maakt gewoon alles gereed; ze geeft zich volledig over aan hem. Dat is waar. Alles wat hem behaagt, dat is net wat ze wil doen. Wel, dat behoort de manier van de Gemeente vandaag te zijn, dat ons leven zo verborgen in God zou moeten wezen door Christus, daarin verzegeld door de Heilige Geest.

¹¹⁵ Wat ik u hier heb geleerd, is u vertellen over deze tekenen en verschillende dingen die er gebeuren, ik heb geen tijd om het nu te doen; zal dat in een andere boodschap doen, zo de Here wil. Maar is nog één klein ding dat er in de Gemeente ontbreekt. En we willen dat, om daarop te komen, en ik sta nu net op de rand ervan. Ziet u? We willen daartoe komen, als. . . u moet het doen. Als u het niet doet, dat is het simpelweg, u moet het doen. Want kijk eens, de verenigingstijd is ophanden, want God is bezig de Gemeente samen te brengen om te worden een—een Opname om naar de bruiloft voor die Grote Vereniging te gaan: wanneer God en mens zich voor de Eeuwigheid zullen verenigen, wanneer tijdgebonden schepselen zich verenigen met de Eeuwige.

¹¹⁶ Het werd eens gedaan in de vorm van de Zoon des mensen op aarde. En Hij moest Zijn Leven geven om een kracht teweeg te brengen, om andere mensen met deze zelfde Kracht te verenigen, voor de Bruid van Jezus Christus. En nu is de Gemeente bezig Zich te verenigen tot het Lichaam van Christus. Het heeft Zich bevrijd, los gehakt van elke kleine keten, maakt Zich gereed; komt samen, eenheid onder hen; o, een liefde en vreugde, en de Heilige Geest Die onder hen beweegt. O, tjonge, wat een tijd!

117 Als wij de eenden zich gereed zien maken, we zien de ganzen zich gereedmaken, we zien de beest...de bijen zich gereedmaken, we zien de wolken zich gereedmaken voor de regen, we zien alles; hoe het zich samen verenigt, voor zijn grote ruk. We zien de Volkenbond, van de naties samen, zich in het communisme verenigen. We zien dat ze zich hierzo in de westerse wereld verenigen. We zien dat de kerk zich samen verenigt, al deze andere. Dus het is absoluut onmogelijk, in geen andere tijd zou het op deze wijze kunnen zijn; het had twintig jaar geleden niet zo kunnen zijn, kon niet zo geweest zijn. Had tien jaar geleden niet zo kunnen zijn, het moet juist nu wezen. Ziet u, omdat deze ismen en dergelijke niet tot deze plaats waren gekomen.

118 Word nu wakker! Schud uzelf nu gauw, en kijk hier waar we ons bevinden! Waar zijn we? Zoals die wijzen, we zijn precies in lijn met Zijn Woord, en het Licht van de Here schijnt op ons pad. Ere zij God in den hoge. En ere zij God Die ons Jezus Christus heeft gegeven, Die wij liefhebben, en ons tot deze plaats heeft gebracht. En als wij... We zijn Zijn volk, gekocht door de prijs van Zijn Bloed.

119 O, tjonge! Wanneer de verenigingstijd komt, we kijken, terwijl we met elkaar verenigen in de band van Zijn Geest, we... Kan het Zijn Geest zijn? Zeker is het Zijn Geest. Waarom is het dat? Het is Zijn Woord, en Hij is... dat is de Geest van het Woord. En wanneer die Geest der belofte op u komt en Zich nu hier betuigt en laat zien, is het dan dezelfde Geest? Het was Degene die met Mozes was in de woestijn! Het was Degene die op Jezus Christus was! Hij was Degene die Saulus ontmoette op zijn weg naar Damascus! Hij is Dezelfde gisteren, vandaag, en voor immer! En Hij doet hetzelfde!

120 En we zien de naties bijeen, we zien de hoofden van de kerk bijeen, we zien het communisme bijeen, we zien de ismen zich verenigen, we zien al deze dingen; en nu zien we de Bruid zich verenigen met het Woord. O, tjonge! Het is tijd dat de heiligen zullen opstaan om zich te verenigen met diegenen die leven, om zich voor Eeuwig te gaan verenigen met Jezus Christus.

121 Moge God ons helpen, iedereen, om ons vanavond te verenigen met Christus, dat we ons alles wat we zijn zullen overgeven, alles wat we hebben, heel onze ziel, lichaam, en geest, aan Jezus Christus, en uitzien naar die tijd van die vereniging.

Als 't bazuingeschal van God zal klinken, en de
tijd niet meer zal zijn,
En de morgen aanbreekt Eeuwig, stralend en
schoon;
Als de doden in Christus ontwaken en op
d'andre oever daar vergaren (met de Bruid
die leeft), om samen te worden opgenomen.

¹²² Kijk naar de vereniging! God Die de Gemeente verenigt met Zijn Woord, het Woord met de Gemeente, zodat zij beiden dezelfde worden: “Zeg *dit*, en het zal gebeuren. Doe *dit*, en het zal gebeuren. Dit is het; Ik ben het Die voor u staat, Ik ben het Die het bewijst; Ik ben het met u.” Goed.

¹²³ We ontdekken dat de tijd nu komt wanneer de bazuin klinkt, en die ontslapen heiligen van vroeger, zij kunnen niet zonder ons volmaakt worden; zij zijn afhankelijke van ons (Hebreeën 11); en wanneer zij bij elkaar komen, verenigen zij zich met de levenden. De Gemeente die zich met het Woord verenigt, dan, de Gemeente en het Woord die zich samen verenigen en één worden. De gestorven heiligen met de levende heiligen die zich samen verenigen om één te zijn; en gaan allen samen heen om zich daarginds met Christus te verenigen, voor het Bruiloftsmaal des Lams.

¹²⁴ Het is verenigingstijd, en de tekenen wapperen overal. De tekenen zijn onder de naties, de tekenen zijn in het communisme, de tekenen in de westerse wereld, de tekenen in de Wereldraad van Kerken. En het teken is hier vanavond onder de leiding van de Heilige Geest, en het Woord van God Die het bevestigt en het de Waarheid maakt. Amen! Verenigingstijd! Het teken van de Verenigingstijd!

Laten we onze hoofden buigen.

¹²⁵ Here Jezus, terwijl mijn arme hart opspringt van vreugde, als ik de mogelijkheid zie, over mijzelf, op middelbare leeftijd, maar toch, de mogelijkheid dat ik U zie komen in deze generatie; om in leven te zijn en hier te staan, en het te zien wanneer die bazuin klinkt, “Die vuil is, nog vuiler worde. Die rechtvaardig is, nog meer gerechtvaardigd worde. Die heilig is, nog meer geheiligd worde.” O Here God!

¹²⁶ En eraan te denken dat wij staan, in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk, wanneer de wereld niet zal weten wat er gaande is, maar opeens, zult u uw geliefden die heengegaan zijn voor u zien verschijnen, die gekomen zijn om weer met u verenigd te worden. En wij zullen veranderd worden in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk; en samen met hen opgenomen worden, om onze Heer te ontmoeten, in de lucht. En ons dan met Hem te verenigen, om daar voor altijd te zijn, en nooit weer uit Zijn Tegenwoordigheid te hoeven zijn.

¹²⁷ Wat een geweldig iets dat het vandaag is, Here, om te weten dat wij nu verenigd zijn door één Geest. Eén Geest, de Heilige Geest, heeft het Woord in Zijn greep, komt in ons. En wat een geweldig iets dat dat is, wat een voorrecht om van heel de wereld losgesneden te zijn, om onszelf met Jezus Christus te verenigen. En eraan te denken dat op een dag, in een lichamelijke vorm, met een lichaam zoals Zijn Eigen verheerlijkt lichaam, zullen wij zitten aan de tafel bij het Bruiloftsmaal en daar verenigd worden

en in het huwelijk met Hem treden; als Bruid en Bruidegom te leven in al de tijden die zullen komen, door een eindeloze Eeuwigheid.

¹²⁸ Here God, moge dit niet slechts een mythische gedachte zijn voor de mensen, maar moge het zo'n werkelijkheid worden tot er zo'n honger en dorst in de mensen zal ontstaan dat zij . . . hun kranten lezen, kijken naar . . . luisteren naar de radio en het nieuws, en zullen zien dat het verenigingstijd is. De tekenen lichten op.

¹²⁹ Here God, zoals we over de vrouwen hebben gesproken, wat zij in de laatste dagen zouden doen; wat de gemeente in de laatste dagen zou doen; en wat de Gemeentetijdperken zouden zijn, en wat de Zegels zouden zijn, al deze andere dingen. En we zien zoals het was, in de tijd van Noach. We zien zoals het was, in de tijd van Sodom en Lot, toen de Engel van God Zich bekendmaakte in menselijk vlees, Die het vlees van een koe at en de melk van de koe dronk, en brood at; en daar stond en kon weten wat er achter Hem gebeurde. En Jezus zei dat hetzelfde plaats zou vinden bij de komst van de Zoon des mensen.

¹³⁰ Here God, we hebben de piramide gezien, hoe wij die daar opbouwden, en gezien hoe we deze dingen eraan toevoegden; en ontdekken dat we ons aan de eindtijd bevinden en wachten op de belangrijkste Hoeksteen. Glorie voor God! Wij bidden, Vader, dat U mensen wakker zult schudden, snel nu, en ons samen zult vergaderen, met Goddelijke liefde en respect voor Jezus Christus en voor elkaar.

¹³¹ Als er hier vanavond enigen zijn waar deze hoop niet binnenin u rust, zult u uw hand naar God opsteken en zeggen: "Here God, verenig mij met U, verenig mij met U"? God zegene u, broeder. God zegene u, en u, u; ja. "Verenig mij met U, Here." Ja! O, tjonge!

Naties breken, Israël ontwaakt,

¹³² Kijk naar Israël daarginds, samen verenigd. Israël, vanuit de hele wereld, is gekomen om zich te verenigen; om zich te verenigen en nu zijn ze een natie. Zij zijn een verenigde natie: met hun eigen vlag, eigen geld, eigen leger, alles; als ze het ooit waren, zijn ze het nu. Israël verenigd, Rome is verenigd, de kerk is verenigd. En de Bruid verenigt zich, amen; en het komen van die Grote Vereniging. Wat is het? Het spitst zich allemaal toe op dat teken, dat voornaamste hoofdteken, Jezus en Zijn Bruid die zich verenigen als één.

¹³³ Vader, God, sta deze zegeningen toe die ik voor deze mensen vraag, en mogen wij met U verenigd worden in hart en geest, terwijl zij hun handen opheffen en dat verlangen. Here God, reinig ons en maak ons de Uwen; sta het toe, Here. Dat is alles wat we weten en kunnen doen, is het te vragen. En dan, U zei als we het gevraagd hebben en het geloofd hebben, zouden wij het

ontvangen; ik zie ernaar uit, Here. Ik dank U in Jezus Christus' Naam. Amen.

Ik min Hem, ik min Hem,
Want Hij hield eerst van mij,
En verwierf mijn verlossing,
Op Golgotha's hout. (Amen. O, tjonge!)

Ziet, de Bruidegom komt!
Ik hoor de middernachtelijke roep!
We varen op met gejuich, houden wij allen vol,
En ontmoeten Hem in de lucht.

Waakt en bidt, mijn broeder,
Opdat niemand uw kroon neme,
Want die lauw en afkerig is
Zal het bruiloftskleed niet dragen.

¹³⁴ Dat is waar. Laten we ons gereedmaken voor deze middernachtelijke roep. Het komt in een uur wanneer u het niet zou denken. Er zal een geroep zijn, niet onder de ongelovige wereld; het zal een geheimenis zijn. Maar de gelovigen, die hiernaar uitzien: ziet u de sterren op één lijn komen? Ziet u? Wat bracht het voort? Precies net wat het de eerste keer bracht. Zie, hier zijn we, de tekenen naderen.

We zien de tekenen verschijnen van Zijn zaal'ge
Komst,
Ziedaar de vijgenbladeren worden nu groen;
't Evangelie van 't Koninkrijk is uitgegaan naar
elke natie;
En we zijn nabij, 't eind is in zicht.

Dan, blij, bazuinen wij de Boodschap uit van
Zijn zaal'ge verschijnen,

¹³⁵ Is dat juist? O, bazuinen de Boodschap van Zijn zaal'ge verschijning! Dat is wat we moeten doen. Iedereen vertellen: "Maak u gereed, bereid u om God te ontmoeten." Amen! Ik heb Hem lief. O, wat heb ik Hem lief. Nu, laten we nu gaan staan. Terwijl we het elkaar toezeggen, rondom ons reiken en iemand de handen schudden, en zeggen:

Tot w'elkaar ontmoeten! (Schud elkaar nu de
hand) . . . tot w'elkaar ontmoeten!
Tot w'elkaar ontmoeten aan Jezus' voeten,
Tot we . . .

Denk eraan, u zou geroepen mogen worden. Onze volgende ontmoeting zou aan Zijn voeten kunnen zijn.

O, God zij met u tot w'elkaar weer ontmoeten!

¹³⁶ Nu, denk eens, voor we elkaar weer ontmoeten; voor we elkaar zondagmorgen weer ontmoeten, of woensdagavond, zou het kunnen dat . . . het eerste wat je weet, is dat er iemand wordt vermist. Deze wordt vermist, en ze zijn weg. O, te bedenken

dat uw man vermist wordt, of uw vrouw vermist wordt, en—en Jan's vrouw die vermist wordt, en—en—en hierzo de kinderen die vermist worden. Allemaal gebeurd (wat vond er plaats?), dan bent u achtergelaten!

O, wat een gejammer en geweën wanneer de verlorenen hun lot wordt verteld,
Ze riepen tot de rotsen en de bergen, (Zoals Israël, bij het teruggaan naar de stad, naar de tempel.)
Ze baden maar hun gebeden waren te laat. (Zij verwierpen de Boodschap.)

137 O, broeder, doe dat nooit. Wat u ook doet, houd dapper stand voor het doel! Ja, meneer!

138 Nu, tot we elkaar ontmoeten, zullen we dit doen:

Neem de Naam van Jezus mede,
Als een schild voor ied're zorg;
Wanneer verzoeking en zich rond u scharen,
(Wat doet u?)
Adem die heil'ge Naam in gebed.
Dier'bre Naam, o hoe zoet!
Hoop der aard' en 's Hemels vreugd;
Dier'bre Naam, o hoe zoet!
Hoop der aard' en 's Hemels vreugd.

139 Laten we onze hoofden nu buigen, terwijl we neuriën.

Bij de Naam van Jezus buigend,
Val ootmoedig aan Zijn voeten,
Kroon Hem 's Hemels Koning der koningen
Wanneer onze reis voorbij is. (Het zal op een dag zijn.)

O dier'bre Naam, dier'bre Naam, o hoe zoet!

Tot we elkaar weer ontmoeten, God zij met u.

Hoop der aard' en 's Hemels vreugd;
Dier'bre Naam, o hoe zoet! Hoe zoet!
Hoop der aard' en 's Hemels vreugd.

DE VERENIGINGSTIJD EN TEKEN DUT63-0818
(The Uniting Time And Sign)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gepredikt op zondagavond 18 augustus 1963 in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2018 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org